

hævt fuldkommen Ret; men jeg har slet ikke sagt saaledes, og jeg skal oplæse mine egne Ord, og der findes i Folketingstidenden Sp. 6834; de lyde saaledes: „Der brændes her i Landet 30 Millioner Potter Brændevin — saaledes har det alt Tid Produktionen været i 1869—70, og Forholdet nu er ikke væsentlig forskjelligt derfra — der er udført imellem 6 og 700,000 Potter, og der bliver altsaa tilbage godt og vel 29 Millioner Potter. Dividere vi disse ind i den Indtægt, som vi faae igjennem Brændevinsafgiften, kommer der ud 4 1/4 Sk. pr. Pot. og deraf vil det altsaa ses, at hvis Afgiften for Tiden for nogle Brænderiers Vedkommende har været 6 Sk., maaskee den for andre Brænderiers Vedkommende have været saa meget mindre. Hovedsagen er imidlertid, at den gjennemsnitlig har været 4 1/4 Sk. pr. Pot. Man vil deraf se, at jeg ikke har sagt, at vi fik en Indtægt af 1,700,000 Rb.; men jeg har gjort min Beregning efter, hvad Produktionen har været i 1869—70, hvilket jeg udtryffeligt udtalte, og Indtægten var da efter Statsregnskabet ikke 1,700,000 Rb., men 1,600,000 Rb. Dertil kommer, at jeg ikke absolut har lagt 29 Millioner Potter til Grund for min Beregning, men derimod noget over 30 Millioner, hvad der fremgaar af mine Ord, at der bliver tilbage godt og vel 29 Millioner Potter, og saaledes kan den ærede Finansminister ingenlunde komme til 5 1/2 Sk. Jeg indrømmer imidlertid, at jeg har begaaet den lidet Feiltagelse, men den er ikke engang saa stor som den, den ærede Finansminister har begaaet overfor mig, og thi hans Bemærkninger vare i den Grad rigtig, at jeg maaskee spørge, hvad en Forhøielse til 6 Sk. vilde føre til, hvis det var rigtigt, hvad han fremsatte med Hensyn til de 5 1/2 Sk. Den ærede Minister siger i Motiverne, at han vil faae en forøget Indtægt af 400,000 Rb., men Enhver vil kunne siges sig selv, at naar 5 1/2 Sk. kun afgiver 1,700,000 Rb., vil en Forøgelse af 1/2 Sk. neppe kunne give 150,000 Rb., og det viser altsaa, at den ærede Finansministers Beregning aldeles ikke vil holde Stik; det kan dog ikke negtes, at naar den gjennemsnitlige Afgift nu er 5 1/2 Sk., vil en Forøgelse af 1/2 Sk. ikke kunne

give en Indtægt af 400,000 Rb. Dette skulde altsaa i Særdeleshed tale imod det af Mindretallet stillede Forslag under Nr. 2, men den ærede Finansminister fremførte tillige med Hensyn til det nu under Nr. 5 stillede Forslag, hvilket ved den sidste Behandling var opstillet under Nr. 12, at jeg skulde have staaet paa en Godtgørelse. Derpaa havde jeg aldeles ikke staaet, men jeg har gjentagende sagt i mit Foredrag, at der ikke efter Brændevinsbrænderne nogen Uret naar Forslaget sammenlignes med den store Forhøielse, der foregik i 1864, og naar det netop har vist sig, at denne Forhøielse ikke har hjulpet dem Noget. Derimod anstillede jeg ganske vist det Tankesperiment, at der, hvis vi f. Ex. strax vilde gaa til, hvad der er opstillet i Betænkningen, muligvis kunde være Tale derom, men jeg er jo enig med den ærede Finansminister i, at derom er der ikke og vil der ikke kunne blive Tale for Dieblittet. For Dyrigt skal det vise sig, hvis jeg oftere skulde have den Uret at forhandle med den ærede Finansminister, at det maaskee er ham, der staaar paa den Privilegeredes det Bestaaendes Standpunkt, men ikke mig. Endelig er der blevet talt om, og det forekom mig, at det gjorde stort Indtryk, da Ministeren fremsatte dette — at vi, hvis Mindretallets Forslag vedtages, ikke skulde kunne komme til Vintoldens Forhøielse. Det er allerede oplyst af det ærede Medlem for Skanderborg Amts 1ste Valgfreds (Lauher), at disse to Ting ikke staaar absolut Forbindelse med hinanden, men naar det for Dyrigt Tilfældet, siger jeg, Lad os saa vente, indtil vi faae Vintoldens forhold. Naar vi først faae denne Brændevinsstatsforhøielse af 6—700,000 Rb., kunde det meget let indtræffe, at man, naar vi kom til at forhandle om en Forhøielse af Vintolden, vilde sige: Nu behøve vi dem ikke, vi skulle ikke lægge overflødige Skatter paa Omsetningen. Hvis dette skulde være Tilfældet, hvadso jeg antager, siger jeg, Lad dem da sige alt. Saa følges ad. Jeg skal slutte med paa det Varmeste, at anbefale Forslagene under Nr. 2 og 5, og jeg skal ikke lægge Dølgemaal paa, at det kommer mig at være en eiendommelig Maade at hjælpe Arbejderne paa at tage en lille Af-